

Brett musikliv, smalt kulturprogram

ANDLÖST Ålands dansare representerades bland annat av Blanca Lindkvist som dansade "Döende svanen".

Det här är inte en recension, utan en reflektion över vad som visas då Åland firas.

Framför allt är det en reflektion över vad som inte visas.

Ålands landskapsregering och Ålands lagting bjöd alla ålänningar på konsert i fredags. 170 musiker och fem dansare uppträdde med **Lill Lindfors** som konferencier.

Biljetterna till fredagens konsert var gratis, och tog slut på ett klick. Därför visades konserten också på storbildsskärm i en mindre sal i Alandica, och via nätet. Bakom sångnumren projicerades fotografier på åländsk idyll i motljus.

Två nummer utmärkte sig särskilt under första akten: för det första Strands och Övernäs skolors barnkör under ledning av **Patricia Bergroth**. De sjöng **Johanna Grüssners** nyskrivna "Migrantvisan" med benäget bistånd av nio-mannaband, Mariehamnskvartetten och Magnificat.

Det var helt klart barnen som glänste. Det är roligt att se en skolkör på den nivån—all bra barnmusik passerar inte musikinstitutet.

Det andra numret som utmärkte sig var klassiska dansaren **Blanca Lindkvists** tolkning av Döende svanen med koreografi av **Ludmi-**

På scenen:

Ålandsfolk
Lill Lindfors och Mats Norrefalk
Magnificat, dirigent Guy Karlsson
Jubileumskören (Strands skola, Övernäs skola, Magnificat och Mariehamnskvartetten)
Strands skolkör och Övernäs skolkör, dirigent Patricia Bergroth
Julia Clara
Blanca Lindkvist, koreografi
Ludmila Mattsson
Isabelle Kotzev och Hannes Boman
Vladimir Shafranov
Jenny Carlstedt och Marcus Boman
Vladimir Shafranov
Mildreds Swingskola
Mariehamnskvartetten

la Mattsson. Vackert och andlöst.

Programledaren Lill Lindfors skötte sitt arbete på rutin. Rutinen är förvisso omfattande, men bristen på förberedelser gjorde också att hon glömde presentera någon, schabblade bort sångtexten på nå-

NUTIDA Singer songwriter Julia Clara representerade unga musiker med framgång utanför Åland.

got annat och hur många år firar egentligen Ålands självstyrelse?

Det gav ett respektlöst intryck då hon inte ens bemödade sig om läsa inntill korrekt (Fredrik Häggblom, trumpet, var egentligen **Fredrika Häggblom**, trombon, för att nämna en felpresentation av många).

Konserten arrangerades alltså av landskapsregeringen som en del av Finland 100 år och självstyrelsen 95 år. Temat var "tillsammans".

Under första akten uppträdde huvudsakligen amatörer, under andra akten mestadels professionella.

Repertoaren bestod till största delen av åländsk och finsk musik, till exempel **Jack Mattssons** "Sommarsalm" ur Katrina som Magnificat uppförde och **Karl-Erik Bergmans** och **Lars Karlssons** visa som Jenny Carlstedt framförde ackompanjerad av **Marcus Boman**.

Kvällen gav en helgjuten bild av åländskt musikliv, från folkmusik till jazz, på hemmaplan (skolkörerna) och utanför Åland (**Jenny**

"Tänk om man för en gångs skull verkligen hade breddat kulturupplevelsen och låtit kvällen omfatta hela Ålands kulturliv. Tänk om man för en gångs skull hade tänkt utanför musikboxen. Vilken spännande kväll det hade blivit."

Carlstedt). Notera ordet "musik" i sammanhanget, jag ska återkomma till det.

Man ska vara oerhört professionell för att kliva in på scenen, riva av ett nummer med full närvaro och sen vara klar. På den nivån befann sig få av kvällens artister. Helhetsintrycket blev därför splittat och fragmentariskt. Å andra sidan låg värdet inte i den konstnärliga höjden, utan i tvärsnittet.

Andra akten inleddes med dansarna **Isabelle Kotzev** och **Hannes Lemberg**. Det var roligt att de hade möjlighet att visa sig på hemmaplan.

Whatclub of Mariehamn tillsammans med **Vladimir Shafranov** spelade ett stycke under vilket

Sofia Enros och **Daniel Johansson** från Mildreds swingskola dansade, och här fick publiken en upplevelse av tillsammans och vad tillsammans kan tillföra.

Tack och lov tog man ändå in dansen i programmet.

Arbetsgruppen bestod av musiker, och lustigt nog har de i pressmeddelande innan konserten skrivit att "åländska kulturpersonligheter" ska uppträda. Det fanns alltså en strävan att visa ett kulturfält. Fast det var ju bara musiker och dansare som fick plats på scenen, var fanns övriga kulturutövare?

Kanske anser inte musikerna i arbetsgruppen att någon annan genre än musik kan räknas som

kultur, eller hur ska man betrakta fadäsen?

Roligt hade förstås varit om åländska poeter läst dikter mellan sångnumren, och om åländska konstnärer ställt ut sina tavlor i foajén, om de mängder av amatörskådespelare som finns på ön tagit plats.

Tänk om man för en gångs skull verkligen hade breddat kulturupplevelsen och låtit kvällen omfatta hela Ålands kulturliv. Tänk om man för en gångs skull hade tänkt utanför musikboxen. Vilken spännande kväll det hade blivit.

Eller låt mig säga såhär: 170 musiker och tre sånger med Lill Lindfors, och ingen tänkte någonsin tanken att skramla fram en åländsk poet?

Strävan efter att visa bredden resulterade i precis motsatsen: vad smalt kulturlivet är om det bara består av musik.

Karin Erlandsson
karin.erlandsson@nyan.ax
tfn 528 466

Foto: Andrejs Maculskis

Tekniken fungerade inte

Biljetterna till konserten, som var gratis, tog slut snabbt. Man löste problemet med storbild i en intilliggande sal. Tekniken fungerade inte särskilt bra, berättade en anonym åskådare i pausen.

—Salen var kanske halvfull när programmet började, men i början fungerade inte tekniken. En efter en gick, till sist var vi bara ett tiotal kvar. Bilden var pixlad och först mot slutet av första akten fungerade tekniken. Det var synd att vi missade början.

Däremot ryktades sändningen via nätet fungera bra.

—Det var faktiskt flera i salen som såg sändningen via sina telefoner istället för på den stora skärmen, berättade publiken. (ke)

FULL NÄRVARO Strands skolkör och Övernäs skolkör under ledning av Patricia Bergroth.

MELLANSÅNG Lill Lindfors, kvällens konferencier, sjöng tillsammans med Mats Norrefalk.

ÅLÄNSK REPERTOAR Kören Magnificat med dirigent Guy Karlsson.